

Історія села Черниця

Автобус повільно під'їжджає до села. Неозоре море спілої пшениці злегка погойдує літній вітерець, вдалині чути приглушений гуркіт моторів. Ідуть жнива. А ось видніються будівлі колгоспу імені Кузнєцова. Перед нами широка нова вулиця села Черниця. Та чи завжди було так?

В сиву давнину тут жило плем'я дубів (волинян), яке займалось землеробством і скотарством.

На початку XIV століття через феодальні міжусобиці Волинь потрапила під владу Литви, а потім – після Люблінської унії 1569 року – під владу панської Польщі.

Вперше село згадується у 1577 році. Важким було життя селян. Підневільна праця на польських магнатів виснажувала селян. Всю роботу доводилось виконувати вручну, в осінньо-зимовий період при-

Люди мріяли про щастливе майбутнє і боролися за нього.

В селі радянську владу було проголошено в січні

жителі.

В житті черничан розпочався новий період боротьби за кращу долю народу, за встановлення Радянської влади, за возз'єд-

нання західноукраїнських земель з Радянською Україною в єдину сім'ю.

Відкрився широкий простір селянам для кращо-

були Кобилянський С.І., Хмельяр М.С., Тминюк М.А., Карпець Г.П. школа випустила зі своїх стін 723 чоловіки.

Вільна земля стала давати багаті щедри врожаї.

Вересень 1939 року став незабутнім. На території села Черниця був організований навесні 1940 року колгосп, в якому нарахувалось близько 50 колгоспників. Першим головою колгоспу був Ковальчук Віктор Петрович. Першим головою сільської ради був Зосим Орел. Перший вчитель – Діхтярова Ольга Федорівна. З 1939 року вона працювала директором школи. Разом з нею працювали вчителі: Темнюк Єрофій, Темнюк Федір Полікарпович, Сіницька Ольга

В перші дні війни було в селі проведено мобілізацію всіх військовозобов'язаних громадян, але відправити їх не встигли. Вони були евакуйовані на схід країни. Деякі з них там працювали на заводах, а інші були відправлені на фронт.

В липні 1941 року вся територія села була окупо-

Вітчизни, які віддали життя за наше майбутнє, вирости з української землі обеліски.

Є такий і в нашому селі.

В дні всенародних свят приходять сюди школярі і сиві ветерани. Ідуть, щоб вшанувати пам'ять про тих, хто не зможе радіти весняному сонцю, першим квітам, веселому

вана німецькими загарбниками. Фашисти грабували у місцевих жителів хліб, худобу. Вони оголосили мобілізацію молоді села Черниця для вивезення в Німеччину. Але молодь не з'явилась на пункт призначення, і вивозу не було. Після визволення села

перегуку дівчорі. Людство зберігає в своїй пам'яті дати важливих подій. Восьмий місяць року відкриває нові дати в житті села 24 серпня День Незалежності України. Цього серпневого дня 1991 року здійснилась вікова мрія трудящих села